

ΕΤΟΣ 56ον

30 Νοεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (2896)

ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

Σήμερα η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη του αγίου ενδόξου αποστόλου Ἀνδρέα του Πρωτοκλήτου, γι' αυτό και η ευαγγελική περικοπή έχει σχέση με τον τιμώμενο και δέν είναι η περικοπή της σειράς από τό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο. «Ὁ μέγας -λοιπόν- οὗτος Ἀνδρέας τὰς προφάσεις δέδωκεν» σήμερα στήν ἁγία Ἐκκλησία μας, κατά τόν ἅγιο Ἀθανάσιο.

Καταγωγή - πρώτη μαθητεία

Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας καταγόταν ἀπό τή Βηθσαϊδά τῆς Γαλιλαίας, μιά μικρή πόλη στίς ὄχθες τῆς λίμνης Γεννησαρέτ. Ἦταν γιός του Ἰωῆ καί ἀδερφός του Σίμωνα, πού ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό μετονομάσθηκε Πέτρος. Πατέρας καί γιοί ἦταν ἄλιεῖς, συνεργαζόμενοι στό ἴδιο πλοῖο. Ὑπῆρξε μαθητής του τιμίου Προδρόμου. Ὀνομάζεται Πρωτόκλητος, γιατί πρῶτος κλήθηκε ἀπό τόν Θεάνθρωπο στό ἀποστολικό ἀξίωμα. Ὁ μέγας Ἀθανάσιος ἀναφέρει πῶς ὁ Ἀνδρέας εἶναι ἡ ἀρχή τῆς ἀποστολικῆς χορείας, ἡ πρώτη τῶν Ἀποστόλων φυτεία. Εἶναι ὁ πρῶτος, πού «τόν παρά πάντων προσδοκώμενον περιπτύσσεται», καί ὁ πρῶτος, πού χρησιμοποίησε τόν τίτλο «Διδάσκαλος» γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὡς μαθητής του Βαπτιστοῦ «ἦταν προπαιδευμένος καλῶς» σέ ὅ,τι ἀφοροῦσε στή Θεότητα καί Μεσσιανικότητα του Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦκουσε τόν δάσκαλό του Ἰωάννη Πρόδρομο νά μιλάει γιά τόν Μεσσία, τόν εἶδε νά Τόν δείχνει μέ τό χέρι του, λέγοντας: «Ἴδε ὁ ἀμνός του Θεοῦ» (Ἰω. 1,35). Καί μαζί μέ τόν ἄλλο μετέπειτα ἀπόστολο καί ευαγγελιστή Ἰωάννη τόν ἀκολούθησαν. Ἔμειναν μαζί Του ἐκείνη τή μέρα, δοξάζοντας γιά ὅσα ἄκουσαν τόν Θεό.

Ὁ Πρωτόκλητος ὁδηγεῖ στόν Ἰησοῦ τόν Πρωτοκορυφαῖο

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει πῶς ὁ Ἀνδρέας ὅσα διδάχθηκε ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό δέν τά κράτησε γιά τόν ἑαυτό του μόνο, «ἀλλ' ἄ τρέχει ταχέως παρά τόν ἀδελφόν, μεταδώσων αὐτῷ τῶν ἀγαθῶν ὧν εἰλήφει». Ἔχουμε δη-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίω. α΄ 35-52)

Ἡ κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καί ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καί ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ. Καί ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο Μαθηταὶ λαλοῦντος, καί ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καί θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· «Ραββί, ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπ' αὐτῷ ἡμέρῃ ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαῖδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτις, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκίην, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σκίης, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἰαδὴ ἐδῶ μίᾳ πνευματικῇ σκυταλοδρομίᾳ. Ὁ Ἀνδρέας ἄκουσε ἀπὸ τὸν Βαπτιστή: «ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ» καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου. Ἔγινε κήρυκας τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ στὸ περιβάλλον Του καὶ στοὺς μετέπειτα κήρυκας τοῦ Λόγου σ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

«Εὐρήκαμεν, ὦ Σίμων, τὸν ποθούμενον» μεταφράζει ὁ ὑμνωδὸς τὴ γνωστὴ φράση τοῦ Ἀνδρέα πρὸς τὸν Πέτρο. Καὶ τὸν ὀδηγεῖ πάραυτα στὸν Διδάσκαλον. Τὸν ὀδηγεῖ στὸν Ἰησοῦ Χριστό, «ὥστε τό πᾶν παρ' Ἐκείνου μαθεῖν». Νά γίνει καὶ ἐκεῖνος μαθητὴς Του. Ἄν καὶ μικρότερος ὁ Ἀνδρέας ἀπὸ τὸν Πέτρο, πρῶτος τὸν θήρυσσε στὸ Εὐαγγέλιον, τονίζει ὁ ἅγιος Πρόκληος Κωνσταντινουπόλεως.

Καὶ τί παράδοξο φαινόμενο, ἴσως ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος: Δέν εἶχε γίνει ἀκόμα καλῶς - καλῶς μαθητὴς, γιατί ἡ ὀριστικὴ τὸς κλήση ἔγινε μετὰ τὴν ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, καὶ ἔγινε καθηγητὴς τῶν ἀνθρώπων.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρό ἐκεῖνον, ἐστεκότανε ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης μέ δύο ἀπό τοὺς μαθητὰς του· ἐκύτταξε τόν Ἰησοῦν καθὼς ἐπερνοῦσε καὶ εἶπε, «Νά ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ». ἤκουσαν αὐτό οἱ δύο μαθηταὶ καὶ ἀκολούθησαν τόν Ἰησοῦν. Ὅταν ἐγύρισε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶδε νά τόν ἀκολουθοῦν, τοὺς λέγει, «Τί ζητᾶτε;». Ἐκεῖνοι εἶπαν, «Ραββί, (τό ὅποῖον μεταφραζόμενον σημαίνει, Διδάσκαλε) ποῦ μένεις;». Αὐτός τοὺς ἀπαντᾷ, «Ἐλάτε νά ἰδῆτε». Ἦλθαν λοιπόν καὶ εἶδαν ποῦ μένει καὶ ἔμειναν μαζί του τήν ἡμέραν ἐκείνην. Ἦτο δέ ἡ ὥρα δέκα περίπου. Ὁ ἕνας ἀπό τοὺς δύο, ποῦ ἤκουσαν τί εἶπε ὁ Ἰωάννης καὶ ἀκολούθησαν τόν Ἰησοῦν, ἦτο ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφός τοῦ Σίμωνος Πέτρου. Αὐτός βρίσκει πρῶτα τόν ἀδελφόν του Σίμωνα καὶ τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε τόν Μεσσίαν» (τό ὅποῖον μεταφραζόμενον σημαίνει Χριστός). Τόν ἔφερε εἰς τόν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος τόν ἐκύτταξε καὶ εἶπε, «Σύ εἶσαι ὁ Σίμων, ὁ υἱός τοῦ Ἰωάν· θά ὀνομασθῆς Κηφᾶς» (τό ὅποῖον σημαίνει Πέτρος). Τήν ἄλλην ἡμέραν ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νά μεταβῆ εἰς τήν Γαλιλαίαν καὶ βρίσκει τόν Φίλιππον καὶ τοῦ λέγει, «Ἀκολούθησέ με». Κατήγγο δέ ὁ Φίλιππος ἀπό τήν Βηθσαϊδά, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἀνδρέα καὶ τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τόν Ναθαναήλ καὶ τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διά τόν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τόν νόμον καὶ οἱ Προφῆται, τόν Ἰησοῦν, τόν υἱόν τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ναζαρέτ». Καί ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπό τήν Ναζαρέτ νά προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νά ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τόν Ναθαναήλ νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε, «Νά ἕνας ἀληθινός Ἰσραηλῆτις, εἰς τόν ὁποῖον δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπό ποῦ μέ γνωρίζεις;». Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νά εἶσαι κάτω ἀπό τή συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπό τή συκιά, πιστεύεις; Θά ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπὸ αὐτά». Καὶ προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, σᾶς λέγω, ἀπὸ τώρα θά βλέπετε τόν οὐρανὸν ἀνοιγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καὶ νά κατεβαίνουν πρὸς τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ Πρωτόκλητος διδάσκαλος τῶν Ἐκκλησιῶν

Μετά τήν πρώτη γνωριμία ἀκολουθεῖ ἡ ὀριστική κλήση του μαζί μέ τόν ἀδελφό του Σίμωνα καὶ τὰ ἀδέλφια Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη. «Ἀκολουθήστε με καὶ θά σᾶς κάνω ψαράδες ἀνθρώπων» (Ματθ. 4,18-22), τοὺς εἶπε ὁ Θεάνθρωπος. Μετά τήν Πεντηκοστή δέν γνωρίζουμε πολλὰ πράγματα γιά τή ζωὴ καὶ τό ἔργο τοῦ Πρωτοκλήτου. Εἶναι βέβαιο ὅμως πὼς ἴδρυσε τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ἀρχαῖο Βυζάντιο) καὶ τῶν Πατρῶν, ὅπου ἡ μνήμη του ἐορτάζεται μεγαλόπρεπα.

30 Νοεμβρίου 2008: ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ (†62),
πολιούχου Πατρών, Φρουμεντίου επίσκ. Ίνδίας (Αιθιοπίας) (†380),
Ἄλεξάνδρου Μπθύμνης.

Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 35-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

Ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ὄχι μὲ τὸ δίκτυ τῆς θάλασσης πλέον, ἀλλὰ μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ τοῦ Διδασκάλου του σαγννεύει τοὺς πιστοὺς. Ὁ ἴδιος στὴν Πάτρα καὶ «κρεμάμενος τὴν ἀλήθειαν κηρύττειν οὐ παύεται», ὁμολογεῖ ἡ παράδοση τῆς πόλεως. Στὴ φυλακὴ τῶν Πατρῶν χειροτόνησε τὸν διάδοχό του Ἐπίσκοπο Στρατοκλῆ καὶ παρέδωσε τὸ ποίμνιο στὰ χέρια του.

Κλείνοντας ἄς θυμηθοῦμε τὴ φράση τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέα πρὸς τὸν Ἰησοῦ: «Κύριε, ποῦ μένεις;». Ἐκεῖνος μὲ ὄλην τὴν ζωὴ καὶ τὸ μαρτύριό του ἔδειξε πὼς ὁ Κύριος μένει σὲ ἡμᾶς. Εἶναι ὁ ἔνοικος τῆς ὑπάρξεώς μας. Εἶναι ἡ Ζωὴ, ἡ Ἀλήθεια, ἡ Ὁδὸς μας. Naί, ἁγίε μας Ἀνδρέα, μένει σὲ ἡμᾶς. Πρέσβευε, οἱ ψυχές μας νὰ εἶναι μιά μόνιμη φάτνη τοῦ Κυρίου μας. Ἀμήν.

† Α. Χ.

**Ἀκοῦστε στὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΑ»**

**Παρουσίαση καὶ σχολιασμός θεολογικῶν βιβλίων κυρίως, γιὰ τὴν
καλύτερη γνωριμία τῶν ἀκροατῶν μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως
μας καὶ τὴν πνευματικὴν τοὺς οἰκοδομή. Μὲ τὴ Συγγραφέα Ζωὴ
Κανάβα. Κάθε Κυριακὴ στὶς 21.30.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιτσιαστικῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σὲ ὄλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm